

maa selvfølgelig indrømme, at de ved Lovforslaget bebudede Besparelser ere et Skridt i den rigtige Retning, og at Behandlingen i Udvalget gennem den foreslaaede Ændring og ogsaa gennem Betænkningen har paapeget yderligere principielle Besparelser; men Mindretallet mener, at der i flere Henseender maatte kunne være naaet videre ved denne Lejlighed, og navnlig, at der burde være gennemført de mere øjeblikkelige Besparelser, som logisk følge af Udvalgets principielle Standpunkt, men som efter Flertallets Forslag alle først ville indtræde efter Aaringers Forløb og for Generalauditørens Vedkommende til en aldeles ubestemt Tid, muligvis efter en lille Menneskealder.

Mindretallet er principielt af den Anskuelse, at Landets Højesteret bør være øverste Appellinstans ogsaa i militære Sager, men har ikke kunnet fremsætte Forslag om ved denne Lov at ophæve Overkriksretten, med den deraf flydende Besparelse, da Ministeren hos Udvalgets Flertal har fundet bestemt Medhold i den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag kun maa behandles ud fra Synspunktet: Ændring i *Lønningsloven* af 27. Maj 1908, saa at en principiel Ændring i selve Appellinstansforholdet var udelukket.

Fremdeles er Mindretallet gennem Forhandlingen i Udvalget om Ophævelse af Stillingerne som Justitssekretær ved Overkriksretten og Kancellist hos Generalauditøren kommet til den Opfattelse, at den ved Lov 8. Maj 1908 (Nr. 135) og Lov 27. Maj 1908 (Nr. 140) oprettede overtalige Auditorpost kunde inddrages, men atter her er Mindretallet afskaaret fra at stille Ændringsforslag af den aldeles formelle Grund, at denne Auditorpost senere er bleven normeret ved Hærloven af 1909, og man har ikke kunnet undlade at bøje sig for Ministerens Opfattelse, naar den støttedes af Flertallet, at der ikke ved en Lov om Ændring af *Overkriksrettens Lønninger* maa røres ved *Hærloven*,

Endelig finder Mindretallet afgjort, at naar Udvalget er enedes om, at General-

auditøren ikke skal oppebære særligt Honorar for sin Virksomhed i Overkriksretten, maatte dette nødvendigvis føre til, at den nuværende Generalauditør ikke paa Livstid — eller i alt Fald i hele sin Funktionstid som saadan — skal beholde sit Honorar. Men under Udvalgsbehandlingen er det oplyst, at Ministeren agter at fortolke Overgangsbestemmelsen i § 4 saaledes, at Honoraret beholdes ubeskaaret for den nuværende Generalauditør, og Udvalgets Flertal har støttet Ministeren i denne Fortolkning. Mindretallet har forgæves forsøgt at trænge igennem med den Opfattelse, at dette Honorar for Sæde i Overkriksretten, som hele Udvalget er enigt i at betragte som egnet til Bortfald, burde udlignes efterhaanden gennem Generalauditørens Alderstillæg. Derved vilde Generalauditøren paa intet Tidspunkt miste noget af sin Indtægt og Honoraret dog bortfalde i Løbet af 10 Aar. Generalauditøren har i Øjeblikket henvend 12,700 Kr. om Aaret i Lønning og Tantième, nemlig Lønning som Højesteretsassessor (6,000 Kr. + Lønningstillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9, 24 pCt. af de første 600 Kr., 20 pCt. af de næste 600 Kr., 16 pCt. af de næste 600 Kr. og 12 pCt. af af de næste 600 Kr. + Lønningstillæg efter Lov om Rettens Pleje 25 pCt. af hele Begyndelseslønnen) + 1,500 Kr. som Medlem af Overkriksretten + 1,400 Kr. som juridisk Direktør i Statsanstalten for Livsforsikring + Tantième, som i et enkelt Aar beløber sig til ca. 1,850 Kr. Hvert 3die Aar skal han nu yderligere stige med 400 Kr., i alt med 2,000 Kr., og Mindretallet kan ikke finde noget ubilligt i, om denne Stigning standsedes, indtil Honoraret for Sæde i Overkriksretten var udlignet, hvorefter en yderligere Stigning paa 500 Kr. dog vilde finde Sted.

Overfor Udvalgsflertallets Modstand har Mindretallet dog fundet det haabløst at stille Ændringsforslag til 2den Behandling, men betragter paa den anden Side Lovforslaget med de Løfter om Besparelser, der bydes, som saa utilstrækkeligt i Forhold til, hvad der efter Udvalgets